

Jak pracować w samorządzie? (Nakładem Stronnictwa Narodowego w Bielsku).

Bardzo potrzebna i bardzo pożyteczna broszura. Omawia gruntownie prawodawstwo samorządowe, nie szczędząc rzeczowej i poważnej krytyki. Już w tej krytyce jest zawarty program zmiany, której dla dobra państwa należy sobie życzyć. Ale walczyć o naprawę, nie należy zakładać rąk, przeciwnie trzeba wyzyskiwać bodaj tę resztkę uprawnień, jakie jeszcze tępa a zachłanna biurokracja sanacyjna raczyła niezależnym ludziom zostawić. Niewielkie te uprawnienia można również utracić, jeżeli się ich w całej pełni nie wykorzysta. A chociaż to są tylko drobiazgi, niemniej mogą być bar-

dzo dobrą szkołą dla ludzi chcących pracować publicznie. A do tej pracy rwać się powinni wszyscy, którzy są niezadowoleni z dzisiejszego stanu rzeczy. Nie zakładać rąk i nie czekać, aż poprawa sama z nieba spadnie, — tylko chwycić najdrobniejsze nawet uprawnienia i pokazać, że się dorosło i do większych praw oraz obowiązków, skoro się umie należyście obracać. Dlatego każdy narodowiec, każdy człowiek dobrej woli, powinien pracować i w tych strzępkach samorządu, **jakiego** jeszcze czynownictwo sanacyjne nie zabrało. A w takim razie broszura powyższa powinna się znaleźć w każdej najmniejszej wiosce jako drogowskaz dla ludzi chętnych do pracy.

J. Z.

Humor polityczny

Mój projekt konstytucji

Rzplita jest „mocarstwem“ z dodatkiem parlamentarnym.

Źródłem wszelkiej władzy jest minister spraw wojsk. i wszystko, co od niego pochodzi na ziemi jako i na niebie.

Minister spraw wojsk. sprawuje swe rządy za pośrednictwem ministrów. Ministrowie są tylko przed nim odpowiedzialni. Jedynie w sprawach natury birbancko - domowej odpowiadają przed małżonkami.

Ministrowie tworzą fikcję, t. zw. Radę Ministrów. Posiedzenie R. M. odbywają się — na stojąco — na dziedzińcu belwederskim.

Dzień 19 marca czyni się świętem państwowem. Dzieci, zrodzone w tym dniu, otrzymują bezpłatnie na koszt skarbu państwa po jednym egzemplarzu pieluszek.

Tworzy się również parlament. Ustrój parlamentarny Rzplitej czyni: jedna izba, hall-poczekalnia oraz jadalnia z bufetem. Równocześnie znosi się dotychczasowy bezsensowny podział na izbę niższą i wyższą, jako że obie mieszczą się na parterze.

Na czele sejmu stoi podmarszałek.

Czynne prawo wyborcze posiadają władze administracyjne oraz agitatorzy przrządowi, bierne — reszta obywateli.

Kandydat na posła winien odpowiadać następującym warunkom: a) niezaszargana opinia; b) wzrost maksymalny — 172 cm.; c) wyśmienita znajomość tekstu „Pierwszej Brygady“ (na wrywyki); d) silne, zdrowe łapy — niezbędne do długich i hucznych oklasków; e) elastyczność w nogach (umiejętność błyskawicznego stawiania i siadania na rozkaz.

Wybory do parlamentu są 6-cio przymiotnikowe:

1) powszechnie: — głosują wszyscy: cywilni i wojskowi (rekruci kompaniami); żyjący i umarli (o ile za życia należeli lub też sprzyjali kierunkom przrządowym);

2) proporcjonalnie: minister spraw wewn. ustala z góry ilość mandatów, mających przypaść partii rządowej w danym okręgu.